

Stručný souhrn

V červnu 2008 předložila společnost ČEZ a.s. ministerstvu životního prostředí (MŽP) návrh na komplexní obnovu tří z pěti bloků elektrárny Prunéřov II.

Rozsah obnovy zahrnuje přestavbu všech hlavních výrobních součástí zařízení, jakož i modernizaci běžných palivových systémů, vápencových systémů a systémů na zpracování odpadu.

MŽP angažovalo společnost DNV, aby provedla nezávislé posouzení technických a ekologických aspektů navrhovaného projektu s těmito hlavními cíli:

- Posoudit soulad navrhovaného projektu s referenčními dokumenty o nejlepších dostupných technikách (BREF) a vyhodnotit, zda by místní technické důvody mohly odůvodnit odchylky od BREF,
- Vyhodnotit posouzení vlivů projektu na životní prostředí (EIA) a porovnat je s nejlepší praxí v Evropě, a
- Kvantifikovat dopad odchylek od BREF z hlediska emisí CO₂.

V souladu s tím bylo posouzení rozděleno na tři části.

Rozsah prací DNV byl omezen na posouzení technických a ekologických aspektů navrhovaného projektu a nezahrnoval ekonomické analýzy, srovnání alternativ nebo formulaci doporučení.

Práce byly provedeny v období únor – březen 2010 čtyřmi zahraničními experty DNV za asistence jednoho místního odborníka DNV.

Závěrem první části posouzení je, že navrhovaný projekt splňuje většinu požadavků obsažených v příslušných dokumentech BREF. Byly shledány dvě odchylky. Zaprvé, navrhovaná čistá účinnost jednotky 40 % je nižší než minimální požadavek 42 %, přičemž nebyly dostatečně prověřeny místní technické podmínky, které by mohly tuto odchylku podporovat. Ačkoli to nepatří do rozsahu tohoto posouzení, byly v této souvislosti zdůrazněny významné ekonomické a strategické faktory. Zadruhé, navrhovaný emisní limit pro CO 250 mg/Nm³ překračuje emisní limit 200 mg/Nm³ na základě BAT (nejlepší dostupné techniky), přičemž nejsou dány místní technické podmínky na podporu této odchylky.

Závěrem druhé části posouzení je, že proces EIA pro navrhovaný projekt byl v souladu s právními požadavky a že byla zajištěna odpovídající transparentnost. Pokud jde o dokumentaci EIA, ta obsahuje pouze základní posouzení ostatních alternativ, než byly tyto vyloučeny. Nejedná se sice o správnou praxi, avšak je to v souladu s tím, k čemu dochází u řady posudků EIA. Na žádost MŽP a dalších zainteresovaných osob však byly poskytnuty podrobnější informace zdůvodňující, proč nebyla hlouběji posouzena alternativa s vyšší účinností. Tato podrobnější informace by z hlediska svého rozsahu a typu zpravidla splňovala požadavek EIA na zdůvodnění předložení pouze jedné alternativy. Dostatečnost argumentů společnosti ČEZ z hlediska jejich obsahu a kvality je však podrobně zhodnocena v první části tohoto posouzení. Co se týče hlavních ekologických otázek, DNV se ztotožňuje s dokumentací EIA v tom směru, že z hlediska většiny faktorů generujících vlivy na životní prostředí a oblastí, kam tyto vlivy směřují, vede projekt v porovnání s referenčním stavem ke zlepšení kvality životního prostředí. Problémovými otázkami jsou lokální zhoršení kvality ovzduší v blízkosti elektrárny EPR II, absence dat zeměměřičského průzkumu týkající se azbestu a kontaminované půdy v projektové dokumentaci a nedostatečné podklady týkající se přípustného budoucího dopadu průsakové vody ze stabilizované EBP.

Konečně, ve třetí části posouzení byl dopad odchylky od požadavku BAT z hlediska emisí CO₂ na čistou účinnost jednotky vypočítán pomocí metody stanovené EU ETS MRG. Pro stabilní provoz po dobu 6 300 hodin ročně při jmenovitém výkonu všech tří modernizovaných bloků (tj. celkový elektrický výkon 3 x 250 MW_{el}) je dopad z hlediska emisí CO₂ vypočítán ve výši 205 082 tun CO₂ ročně.